

Pro Malou Lenku

Jaromír Nohavica

Ami D⁷
1. Jak mi tak docházejí síly,
G G/F# E^bm
já pod jazykem cítím síru,
Ami D⁷ G
víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
Ami D⁷
minomety reflektorů střílí,
G E^bm
jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami D⁷ G
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.

Ami D⁷
R: Rána jsou smutnější než večer,
G G/F# E^bm
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D⁷ G
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D⁷
rána jsou smutnější než večer,
G G/F# E^bm
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami D⁷ G
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami D⁷ G G/F# E^bm
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami D⁷ G
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D⁷ G E^bm Ami D⁷ G Ami D⁷ G E^bm Ami D⁷ G
tú tú tú ...

2. Jak říká kamarád Pepa:
co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá,
když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

R:

3. Má malá Lenko, co teď děláš,
chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla,
to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.